

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 908/14</i>
------------------	-----------------------

**WYROK**  
**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia **30 czerwca 2015 r.**

**Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

	Przewodniczący:	<b>SSA Irena Mazurek (spr.)</b>
	Sędziowie:	<b>SSA Janina Czyż</b> <b>SSA Ewa Madera</b>
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **30 czerwca 2015 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku: **J. R., T. W., B. K., K. S., I. R., S. Ś., M. D., D. S.**  
**z udziałem: (...), (...). (...)(...), (...)(...) i (...). (...) s.c.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.**

**o ustalenie obowiązku ubezpieczenia**

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **21 sierpnia 2014 r.** sygn. akt **IV U 1218/12**

**I. zmienia w całości zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddala odwołania,**

**II. zasądza od każdego z wnioskodawców: J. R., T. W., B. K., K. S., I. R., S. Ś., M. D., D. S. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. kwoty po 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.**

**Uzasadnienie**

**wyroku z dnia 30 czerwca 2015r.**

**1/ Decyzją z dnia 6 czerwca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.stwierdził, że J. R.jako pracownik płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 grudnia 2008r. do 31 października 2009r. ,**

**2/ Decyzją z dnia 6 czerwca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.stwierdził, że T. W.jako pracownik płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 stycznia 2009r. do 30 listopada 2009r.,**

**3/ Decyzją z dnia 6 czerwca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.stwierdził, że B. K.jako pracownik płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 grudnia 2008r. do 31 grudnia 2009r. ,**

**4/ Decyzją z dnia 8 czerwca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.stwierdził, że K. S.jako pracownik płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 kwietnia 2009r. do 31 października 2009r.,**

**5/ Decyzją z dnia 11 czerwca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.stwierdził, że I. R.jako pracownik płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 grudnia 2008r. do 31 października 2009r. ,**

**6/ Decyzją z dnia 19 czerwca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.stwierdził, że S. Ś.jako pracownik płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 grudnia 2008r. do 31 stycznia 2010r.,**

**7/ Decyzją z dnia 19 czerwca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.stwierdził, że M. D.jako pracownik płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 grudnia 2008r. do 9 stycznia 2010r. ,**

**8/ Decyzją z dnia 16 października 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.stwierdził, że D. S.jako pracownik płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 lutego 2009r. do 31 października 2009r.**

W postawie prawnej wszystkich w/w decyzji powołane zostały : art.83 ust.1 w zw.

z art.38 ust. 1 oraz art.6 ust.1 pkt 1,4 ,art.9 ust.1 i 2 a, art.11 ust. 1,2, art.11 ust.1

i art.13 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych

(tekst jednolity Dz. U. z 2009r.,poz.1585 ze zm.), a także art.83 §1 Kodeksu cywilnego , zaś w uzasadnieniu faktycznym –powołując się na wyniki postępowania wyjaśniającego- organ rentowy naprowadzał ,że wskazywane w decyzjach spółki cywilne jako płatnicy składek ,utworzone zostały przez(...)i(...) ( łącznie spółek tych było ponad 100 ,a wszystkie one z jedną i tą samą siedzibą), przy rekrutowaniu w nich do pracy osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Wszystkie spółki miały przy tym ten sam profil działalności ,a zatrudniani w nich pracownicy- zajmując stanowiska przedstawicieli handlowych za wynagrodzeniem na poziomie wynagrodzenia minimalnego – mieli zajmować się rozprowadzaniem ulotek reklamowych, czy werbowaniem nowych osób do tego rodzaju zatrudnienia ( korzystając w tej sytuacji ze zwolnienia z obowiązku opłaty składek na ubezpieczenia społeczne z własnej działalności gospodarczej ). Pracownicy sami organizowali swój czas pracy i zakres zadań. Nie prowadzono też list obecności .

W tej sytuacji – zdaniem organu rentowego- nie występowało , charakterystyczne dla umowy o pracę , podporządkowanie pracownicze ubezpieczonych, co przemawia za przyjęciem cywilnoprawnego charakteru tych stosunków zobowiązaniowych

( umowy o pracę jako w istocie umowy zlecenia ), rodzących obowiązek ubezpieczenia społecznego zatrudnionych z obu tytułów tj. umowy zlecenia i prowadzonej równolegle przez nich pozarolniczej działalności gospodarczej ( art.9 ust.2 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych ). Konkludując organ rentowy stwierdzał więc ,że zawarte umowy o pracę miały charakter pozorny nie wywołując tym samym przewidzianych dla nich skutków prawnych w sferze zabezpieczeń społecznych.

**Ubezpieczeni : J. R., T. W., B. K., K. S., I. R., S. Ś., M. D.i D. S. odwołali się od w/w decyzji ZUS** ( sprawy po ich wpłynięciu do Sądu Okręgowego w Krośnie połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia w trybie art.219 k.p.c.). W jednobrzmiących odwołaniach , domagając się zmiany zaskarżonych decyzji poprzez potwierdzenie ich pracowniczego statusu ubezpieczeniowego w okresach zatrudnienia w spółkach cywilnych(...), przy zasądzeniu stosownych kosztów procesu wnioskodawcy generalnie zarzucali ,że twierdzenia organu rentowego o pozorności świadczonej przez nich pracy są gołosłowne. Podkreślając bowiem ,że dopełnione zostały wszelkie formalności związane z zawarciem umów o pracę ( skierowanie na badania lekarskie i odbycie szkolenia w zakresie bhp przed dopuszczeniem do pracy , zgłoszenie do ubezpieczenia itp.) , a nadto umowy te były realizowane , co potwierdza fakt wypłaty należnych wynagrodzeń czy wystawienie przez pracodawcę deklaracji podatkowych PIT-11 odwołujący stanowczo stwierdzali ,że brak jest podstaw do przypisania zarzucanej pozorności tych umów. Odnosząc się zaś do twierdzeń organu rentowego o braku pracowniczego podporządkowania, wnioskodawcy wskazywali ,że w okresie zatrudnienia podlegali konsultantowi , który nadzorował wykonywanie przez nich pracy.

**Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w jednobrzmiących odpowiedziach na odwołania wniósł o oddalenie żądań odwołujących** ,przy zasądzeniu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych , powielając argumentację zawartą w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji.

**Wezwane do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych –będące współnikami spółek cywilnych (...). i (...). pozostały bezczynne procesowo.**

**Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie ,po rozpoznaniu odwołań ubezpieczonych , w uwzględnieniu ich żądań- wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2014r. ( sygn. akt IV U 1218/12) ;**

**- w pkt. I –potwierdził ,że wnioskodawcy : J. R., T. W., B. K., K. S., I. R., S. Ś.,M. D.i D. S.(...) ( tj.(...), (...i(...)) podlegali obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym jako pracownicy tych spółek, - w pkt. II-zaś , zasądził od pozwanego organu rentowego na rzecz każdego z odwołujących kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił ,że wnioskodawcy w różnych okresach czasu ( wskazanych w zaskarżonych decyzjach ZUS) byli zatrudnieni w (...)na stanowiskach pracownika administracyjno-biurowego , przedstawiciela handlowego w pełnym wymiarze czasu pracy i za minimalnym wynagrodzeniem za pracę . W umowach o pracę miejsce jej wykonywania przyporządkowane było do miejsca zamieszkania pracownika. Praca odwołujących polegała na tym, że otrzymywali oni różnego rodzaju ulotki firm ubezpieczeniowych, funduszy inwestycyjnych i reklam w Internecie i na te produkty musieli szukać klientów. Praktycznie wyglądało to tak, że codziennie rano przedstawiciele handlowi spotykali się w biurze firmy w K.przy ul. (...)z koordynatorem – pełnomocnikiem (...). M. Z., z którą omawiali, kto i na jakim terenie będzie działał. Następnie przedstawiciele handlowi, w tym i odwołujący wychodzili w teren. Nie podpisywali listy obecności tylko ze swojej działalności składali raporty miesięczne oraz kwartalne. Gdy któryś

z przedstawicieli handlowych pozyskał osobę zainteresowaną oferowanymi produktami to zgłaszał to M. Z.- jako koordynatorowi. Ona też prowadziła akta osobowe przedstawicieli handlowych. To u niej składane były wnioski urlopowe, czy też zwolnienia lekarskie. Wszyscy pracownicy otrzymywali wynagrodzenie minimalne, jednakże z uwagi

na trudności finansowe pracodawcy nie zawsze wynagrodzenie to było wypłacane zgodnie z umową i zdarzały się miesiące, że wypłacana kwota była niższa. W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Krośnie uznał, że-wbrew stanowisku ZUS- świadczona przez odwołujących praca nosiła wszelkie essentialia negotii umowy pracę przewidziane w art.22 k.p. , stąd brak podstaw do przyjęcia pozorności tych umów i uznania ich ostatecznie za umowy zlecenia. Wyrażając powyższy pogląd Sąd I instancji podkreślił przy tym ,iż to na pozwanym organie rentowym ciążył obowiązek dowiedzenia stawianej tezy o pozorności umów

o pracę odwołujących - jako zawieranych wyłącznie w celu uniknięcia płacenia przez nich składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzonej równoległe pozarolniczej działalności gospodarczej - gdy tymczasem pozwany organ rentowy nie przejawiał w tym zakresie praktycznie żadnej aktywności dowodowej ( przywołując też w tym względzie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2000r. II UKN 444/99 OSN 2001/17/543).W podstawie prawnej wyroku powołany został art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. , zaś w zakresie przyjętego rozstrzygnięcia o kosztach postępowania

art. 98 k.p.c. w związku z § 12 ust. 2 i § 12 ust. 2 i § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej

z urzędu ( tekst jednolity Dz. U. z 2013r.,poz 461) - przy uznaniu, że nakład pracy pełnomocnika odwołujących był znaczny.

### ***Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych***

***w K.z dnia 21 sierpnia 2014r. zaskarżony został w całości przez pozwaną Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K..*** W apelacji z dnia 7 października 2014r. zarzucając naruszenie art.233 §1 k.p.c. przez przekroczenie ram swobodnej oceny dowodów, a w konsekwencji naruszenie prawa materialnego

tj. art.83 §1 k.c. w zw. z art. 300 k. p. przez odmowę jego zastosowania przy dokonywaniu oceny charakteru umów o pracę odwołujących ze spółkami (...), pozwany organ rentowy domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i oddalenia odwołań na koszt wnioskodawców. W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego skarżący w szczególności podnosił, że czyniąc w sprawie ustalenia faktyczne ,Sąd I instancji pominął materiał dowodowy i wyniki postępowania wyjaśniającego ZUS , a tym samym „utracił z pola widzenia „ zakres ,cel działania i mechanizm zatrudniana w (...),tworzonych w liczbie ponad 100 przez(...)

i (...)W tym kontekście apelujący wskazywał też na liczne judykaty sądów powszechnych w analogicznych sprawach w których doszło do prawomocnego oddalenia żądań ubezpieczonych , a tym samym potwierdzenia pozorności zawieranych ze (...)umów o pracę. Pozwany organ renty podkreślał przy tym ,iż zarzucana pozorność występuje nie tylko wtedy gdy praca nie jest w ogóle wykonywana ,ale też wtedy gdy jest świadczona na innej podstawie niż umowa o pracę , przy powołaniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009r. I UK 43/09 LEX nr 529772 .W końcu skarżący podawał także , że w przypadku odwołującej K. S.znamienne jest to ,iż nie odwołała się ona od analogicznej decyzji ZUS dotyczącej tym razem jej zatrudnienia w (...) w okresie od 1 stycznia 2009r. do 31 marca 2009r.

***W odpowiedzi na apelację z dnia 29 października 2014r. wnioskodawcy wnosili o jej oddalenie , przy zasądzeniu dalszych kosztów postępowania ,*** podkreślając ,że skarżący nie udowodnił przed Sądem I instancji ani jednej stawianej przez siebie tezy , a przeprowadzone przez Sąd Okręgowy w Krośnie -czy to z urzędu czy na ich wniosek- dowody dawały pełną podstawę do przyjętych przez ten Sąd ustaleń. Gdy zaś idzie o powywoływaną w apelacji decyzję ZUS odnoszącą się do K. S. , to podniesione zostało ,iż zarzut ten jest przede wszystkim spóźniony niezależnie od tego ,że skarżący nie wykazał kiedy decyzja ta została wydana i czy doręczono ją ubezpieczonej.

***Sąd Apelacyjny w Rzeszowie , rozpoznając apelację pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K., zważył co następuje;***

Wniesiony przez pozwaną organ rentowy środek odwoławczy skutkować musi wydaniem przez tut. Sąd orzeczenia reformatoryjnego .

Jak słusznie bowiem zarzuca skarżący – i co dodatkowo jeszcze potwierdzone zostało wynikami uzupełnionego przez Sąd Apelacyjny postępowania dowodowego ( przeprowadzone z urzędu w trybie art.382 k.p.c. w postępowaniu odwoławczym dowody z : wystąpienia pokontrolnego ZUS z dnia 8 marca 2011r., uzyskanych w trakcie tego w postępowania wyjaśniającego dodatkowych zeznań prezesa zarządu spółki (...), a zarazem współwłaściciela wszystkich tworzonych przez w/w spółkę(...)Z. Z.z dnia 16 sierpnia 2012r., prawomocnej decyzji pozwanego organu rentowego z dnia 23 stycznia 2014r. dotyczącej wyłączenia z ubezpieczeń społecznych K. S.za okres jej tożsamego zatrudnienia tym razem w (...)od 1 stycznia 2009r. do 31 marca 2009r. – v. k- 309-337 tom II akt sprawy, a także z kserokopii protokołów zeznań odwołujących składanych w 2012r. na użytek prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową Wydział V Śledczy w K.postępowania przygotowawczego w sprawie V Ds. 64/13/S - protokoły zeznań dołączone do akt sprawy) – wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 21 sierpnia 2014r. wydany został z naruszeniem prawa procesowego tj. art.233 § 1k.p.c. - przez błędną ocenę dowodów, a w konsekwencji także prawa materialnego tu. trafnie przywoływanego przez apelującego art.83 §1 k.c. w zw. z art.300 k. p., przez odmowę jego zastosowania.

I tak na wstępie podkreślić należy ,że już w odniesieniu do dowodów którymi dysponował Sąd I instancji , ich ocena była z jednej strony wybiórcza ( część z nich zostało bowiem zupełnie pominiętych ), z drugiej zaś sprzeczna z zasadami logiki

i doświadczenia życiowego .Sąd Okręgowy w Krośnie czyniąc bowiem w sprawie zasadnicze ustalenia co do charakteru i warunków zatrudnienia odwołujących ,a także sposobu wykonywania przez nich pracy na rzecz (...)mających świadczyć o jej pracowniczym charakterze z istotnym dla tego rodzaju umów podporządkowaniem pracownika pracodawcy w procesie świadczenia pracy w zakresie czasu ,miejsca i rodzaju podejmowanych czynności – oparł się wyłącznie i to w sposób bezkrytyczny na twierdzeniach wnioskodawców ( przy czym tylko czterech z nich

tj. T. W., D. S., B. K.oraz I. R.złożyło zeznania -pomimo wezwań do osobistego stawiennictwa wszystkich odwołujących), oraz zawnioskowanych przez nich świadków B. A., M. Zi D. Ś.( męża odwołującej S. Ś., który nota bene nie miał większej wiedzy co do rodzaju i sposobu wykonywania przez żonę pracy na rzecz (...))bez koniecznej ich konfrontacji choćby z zawartością akt osobowych wnioskodawców ( do akt sprawy dołączono akta osobowe K. S., T. W., J. R.i I. R.) , czy materiałem dowodowym zgromadzonym przez pozwanego organu rentowego w trakcie prowadzonego uprzednio postępowania wyjaśniającego. Co więcej przyjmując pełną wiarygodność twierdzeń odwołujących o świadczeniu przez nich pracy w wymiarze 8 godzin dziennie , z codziennym też każdorazowym stawiennictwem w siedzibie firmy w K.i otrzymywaniem wówczas zleceń od koordynatora ( tu też wykonywaniem na miejscu telefonów do wskazywanych przez w/w koordynatora potencjalnych kontrahentów ), przy raportowaniu mu wykonanej pracy , Sąd I instancji nie wyjaśnił w jaki sposób powyższe było możliwe do pogodzenia z prowadzoną równolegle przez odwołujących pozarolniczą działalnością gospodarczą . W ustaleniach Sądu Okręgowego zabrakło nawet określenia jej rodzaju w odniesieniu do poszczególnych wnioskodawców ,

a ma to też istne w sprawie znaczenie . Tymczasem już na etapie postępowania administracyjnego – w którym , co należy podkreślić wobec postawionego przez Sąd I instancji zarzutu bierności dowodowej organu rentowego , praktyczną zupełną biernością wykazali się odwołujący (poza M. D., który złożył zeznania ), zaś postępowanie to obejmowało ponad 100 (...)- Zakład Ubezpieczeń Społecznych zgromadził dostateczne dowody dla przyjęcia braku występowania essentialia negotii zawieranych przez (...)umów o pracę ( nie mówiąc już o podejrzeniu możliwości popełnienia przestępstwa ,co jednak wykracza poza przedmiot i ocenę tej sprawy , leżąc w gestii organów ścigania , które aktualnie prowadzą stosowne w tej mierze śledztwo ). I tak przede wszystkim przywołać należy w tym względzie –pominięte zupełnie przez Sąd I instancji- zeznania Z. Z.z dnia 21 listopada 2011r. ( zalegające w każdym z akt organu rentowego )- prezesa zarządu spółki (...),a zarazem współwłaściciela wszystkich tworzonych przez w/w spółkę (...), który wprost przyznał, że spółki te zajmując się pośrednictwem ubezpieczeniowym , przy zatrudnianiu pracowników ( rekrutowanych także przez już zatrudnionych) nie stawiały żadnych konkretnych wymogów , nie ewidencjonując też obecności w pracy zatrudnianych poprzez listy obecności. Poza oceną Sądu Okręgowego pozostały tym samym także złożone przed ZUS obszernie zeznania wnioskodawcy M. D.z dnia 4 stycznia 2012r. ( akta organu rentowego k-5-10 ) , potwierdzające w pełni w/w stanowisko pracodawcy o braku nadzoru w procesie świadczenia pracy przez zatrudnionych

w (...), dowolnym przez nich miejscu i zakresie wykonanej pracy . Odwołujący ten bowiem wprost zeznał, że nie potwierdzał nigdzie swojej obecności w pracy , nie było też żadnej osoby nadzorującej jego pracę, podczas nieobecności nikt go nie zastępował ,a w końcu praca ta była przez niego wykonywana w różnych godzinach w zależności od potrzeb i głównie przy okazji prowadzonej równoległe pozarolniczej działalności gospodarczej ( kowalsko i usługi budowlane –oferta ubezpieczeniowa dla najbliższych ,rodziny i klientów zakładu). Z kolei –pozostające także poza oceną Sądu Okręgowego w Krośnie- akta osobowe wnioskodawców – zatrudnionych na tożsamych stanowiskach pracy :pracownika administracyjno –biurowego, przedstawiciela handlowego ( K. S., T. W., J. R.i I. R.) zawierały zakresy czynności określające obowiązek sporządzania jedynie cokwartalnych raportów z wykonywania pracy , przy czym ( wbrew twierdzeniom odwołujących co do wypełniania tego obowiązku ) w każdym przypadku pracodawca dokonał wypowiedzenia umów o pracę właśnie z powodu braku tychże raportów ( co mogłoby wręcz sugerować, że praca nie była w ogóle wykonywana) , a od tych wypowiedzeń wnioskodawcy nie odwoływali się ( nota bene wszystkie wypowiedzenia są z września 2009r.). W końcu Sądowi I instancji zabrakło też wymaganego ,a wynikającego choćby z zasad logiki i doświadczenia życiowego , krytycyzmu w ocenie twierdzeń odwołujących o codziennym ich stawiennictwie

w pracy w biurze firmy przy ul. (...)w K.i następczym ciągłym jej świadczeniu przez 8 godzin dziennie zgodnie z zaleceniami koordynatora bo nie dość ,że powyższe stało w sprzeczności z treścią umów o pracę i zakresami czynności , w których z jednej strony miejscem wykonywania pracy miało być miejsce zamieszkania każdego z zatrudnionych z drugiej zaś w żaden sposób nie określono takiej roli koordynatora , to dodatkowo powyższe było niemożliwe do pogodzenia z równoległe prowadzoną przez odwołujących pozarolniczą działalnością gospodarczą ( a były to: usługi budowlane , kowalstwo – wnioskodawcy ;J. R.i M. D., prowadzenie sklepów-wnioskodawcy; T. W.i D. S.,prowadzenie hurtowi wielobranżowej- wnioskodawczynie ;S. Ś.,prowadzenie biura rachunkowego , kredytowego i konsultingowego –wnioskodawczynie; K. S., I. R.i B. K.) .Co więcej w przypadku odwołujących I. R.i B. K.ich działalność gospodarcza obejmowała także pośrednictwo ubezpieczeniowe , stąd zupełnie niezrozumiałe motywy podjęcia przez nie zatrudnienia w konkurencyjnej w tym zakresie(...). Gdyby zaś Sąd Okręgowy w Krośnie zadał sobie jeszcze dodatkowego trudu ustalenia statusu –wskazywanego przez odwołujących jako koordynatora ich pracy - świadka M. Z., to już w oparciu o dane z (...)stwierdziłby ,iż pod adresem: K.ul. (...)mieści się siedziba FirmyM. Z.jako prowadzącej własną działalność gospodarczą , i to też co znamienne ,w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego. Wszystko to razem prowadzić więc było winno do zdecydowanej odmowy wiarygodności twierdzeń odwołujących co do sposobu wykonywania przez nich pracy na rzecz (...). Powyższe –tak jak zaznaczono na wstępie –potwierdza też zgromadzony dodatkowo przez tut. Sąd materiał dowodowy ,w szczególności zaś zeznania samych odwołujących z 2012r. z postępowania przygotowawczego ( kserokopie tych zeznań dołączone do akt sprawy) różniące się w zasadniczy sposób od aktualnych ich twierdzeń . I tu tytułem przykładu wskazać można chociażby na zeznania J. R.z dnia 16 kwietnia 2012r., w których wprost przyznał, że :nie było żadnej osoby koordynującej jego pracę , nie podpisywał też listy obecności , a pozyskiwanie przez niego potencjalnych klientów odbywało się niejako przy okazji prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej ( prace ogólnobudowlane, układanie płytek). Inne zeznania warte przytoczenia z uwagi na fakt diametralnie odmiennych zeznań w niniejszym postępowaniu sądowym , to zeznania T. W.z dnia 25 kwietnia 2012r. Zeznał on wówczas ,że jedynym potwierdzeniem jego pracy były składane co miesiąc raporty wysyłane na adres spółki i nikt bezpośrednio nie nadzorował jego pracy. To samo potwierdzili w swoich zeznaniach –także słuchani przed Sądem Okręgowym w Krośnie i zeznający teraz odmiennie- D. S.( zeznania z dnia 23 kwietnia 2012r. ) podobnie B. K.( zeznania z dnia 25 kwietnia 2012r.) ,czy I. R.( zeznania z dnia 25 kwietnia 2012r.) .Znamienne wobec zeznań świadka D. Ś.pozostają z kolei zeznania jego żony S. Ś.z przywoływanego postępowania przygotowawczego z dnia 8 maja 2012r. Nie dość bowiem ,że w/w odwołująca wyraźnie wtedy przyznała ,iż pracę wykonywała wyłącznie w miejscu swego zamieszkania , bez jakiegokolwiek nadzoru, wysyłając jedynie na adres (...)spółki raporty z wykonywanej pracy, to dodatkowo podała, że do pracy w (...)zwerbował ją właśnie jej mąż D. Ś.-co więcej- będący także pracownikiem tej spółki . Dziwić więc musi wykazana w zeznaniach w/w świadka przed Sądem Okręgowym w Krośnie nieznamość warunków zatrudnienia i sposobu wykonywania pracy przez odwołującą . Także zeznania pozostałych dwóch wnioskodawców tj. K. S.z dnia 23 maja 2012r. i M. D.z dnia 24 maja 2012r. były zgodne co do przywołanego wyżej sposobu wykonywania przez nich pracy na rzecz(...)Dodać też w tym miejscu należy ,że wezwania

tut. Sądu wszystkich odwołujących do osobistego stawiennictwa na rozprawę wyznaczoną na dzień 30 czerwca 2015r. –pod rygorem pominięcia dowodu z ich zeznań (celem ostatecznego zweryfikowania ich twierdzeń) - okazały się bezskuteczne . Innym dodatkowym dowodem były też nadesłane przez ZUS kolejne zeznania współwłaściciela(...)Z. Z.z dnia 16 sierpnia 2012r. ( v. k- 326-333 tom II akt sprawy) ,nie odbiegające w swej treści od tych wcześniejszych ,a wyżej opisanych z dnia 21 listopada 2011r.W końcu potwierdzona została też w postępowaniu apelacyjnym naprowadzana przez skarżącego - a znamienna dla końcowej oceny sprawy- okoliczność prawomocnego wyłączenia z ubezpieczeń społecznych K. S.za okres jest zatrudnienia w (...). od 1 stycznia 2009r. do 31 marca 2009r. ( a więc za okres bezpośrednio poprzedzający sporne zatrudnienie w (...))Wydana bowiem w tej mierze decyzja ZUS z dnia 23 stycznia 2014r. doręczona została wnioskodawczyni w dniu 27 stycznia 2014r.

( doręczenie zstępcze- odbiór przez dorosłego domownika) -v. k.- 334-337 tom II akt sprawy- i nie została zaskarżona do sądu. Całość więc tak zgromadzonego

w sprawie materiału dowodowego prowadzić musi do wniosku ,że o ile w ogóle odwołujący wykonywali jakieś prace na rzecz(...)( czerpiąc z tego niewątpliwie korzyści już chociażby z powodu zwolnienia z obowiązku opłaty składek na własne ubezpieczenia społeczne ) , to nie były one w żaden sposób poddane reżimowi właściwemu stosunkowi pracy pomimo stworzenia formalnych jedynie tego pozorów ( treści umów o pracę ,zgłoszeń do ubezpieczenia , wystawiania deklaracji podatkowych PIT-11 itp.). Taka zaś sytuacja uprawienia w pełni do przyjęcia przewidzianej w art 83 §1 k.c. w z art. 300 k .p. – a zarzucanej trafnie przez ZUS - przesłanki nieważności umów o pracę odwołujących ( por. między innymi wyroki Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009r. I UK 43/09 LEX nr 529772 , czy z dnia 28 czerwca 2011r.

II PK 9/11 LEX nr 104440 12). Na koniec Sąd Apelacyjny chciałby też podkreślić- na co słusznie zwracał uwagę apelujący-, że jakkolwiek każda z połączonych spraw musi być traktowana indywidualnie , to jednak z uwagi na tożsamy zakres działania każdej z ponad 100(...), nie można zupełnie abstrahować od wyników postępowań w innych tego rodzaju sprawach , stąd jak najbardziej uzasadnione przywoływanie przez skarżącego prawomocnych wyroków sądowych w których oddalano odwołania zatrudnionych w (...), przy przyjęciu pozorności zawieranych mów o pracę ( między innymi wyroków Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 25 stycznia 2013r. XU 2862/ 12 i 13 lutego 2014r. XU 2162/13). Trzeba też odnotować tego rodzaju judykaty tut. Sądu np. wyrok z dnia 26 lutego 2015r. III AUa 890/14 , czy z dnia 18 czerwca 2015r. III AUa 200/15.

Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów i na podstawie art.386 § 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku. Ogólny wynik sprawy uzasadniał z kolei obciążenie każdego z wnioskodawców poniesionym przez ZUS w pełnym toku instancji kosztami zastępstwa procesowego w minimalnej jego wysokości 180 zł , o czym orzeczono jak w pkt II sentencji wyroku na podstawie art.98 §1 k.p.c. w zw.§ 12 ust.1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu ( tekst jednolity Dz. U. z 2013r.,poz.,490 ze zm.) .